

DECIZIE nr. 3525/16.10.2017

privind soluționarea contestațiilor formulate de Societatea X S.R.L. înregistrate la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /25.07.2017 și respectiv nr. TMR_DGR ... /25.07.2017 și nr. TMR_DGR ... /14.06.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara – Inspecție Fiscală cu adresele nr. HDG_AIF ... /19.07.2017, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /25.07.2017, respectiv adresa nr. HDG_AIF ... /19.07.2017, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /25.07.2017, și a procedat la soluționarea contestațiilor depuse de

Societatea X S.R.L.

CUI: ... ,

cu sediul în mun. ... , str. ... nr., jud. Hunedoara

înregistrate la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara sub nr. HDG_REG ... /11.07.2017 și HDG_REG ... /11.07.2017, respectiv la Inspecția Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara sub nr. HDG_AIF ... /11.07.2017 și nr. HDG_AIF ... /11.07.2017, iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /25.07.2017 și TMR_DGR ... /25.07.2017.

Societatea X S.R.L. formulează contestații împotriva:

- Deciziei de impunere nr. F-HD .../29.05.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../29.05.2017 emise de Inspecția Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara emisă de AJFP Hunedoara și a

- Deciziei de impunere nr. F-HD .../29.05.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-HD .../29.05.2017 emise de Inspecția Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara.

În contestațiile formulate, argumentele petentei sunt similare, inspecțiile fiscale având în vedere operațiuni comerciale derulate de petentă cu aceeași parteneri, deciziile de impunere, sub aspectul cuantumului influențându-se reciproc.

În drept, Ordinul 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“9.5. În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, ori alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale ori tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se poate proceda la dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.”

În considerarea celor mai sus arătate, în condițiile în care actele administrative emise „sub aspectul cuantumului se influențează reciproc”, în temeiul prevederilor punctului 9.5 din Ordinul 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se vor conexe dosarele contestațiilor formulate de Societatea X S.R.L., înregistrate la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara sub nr. HDG_REG ... /11.07.2017 și HDG_REG ... /11.07.2017, respectiv la Inspekția Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara sub nr. HDG_AIF ... /11.07.2017 și nr. HDG_AIF ... /11.07.2017, iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /25.07.2017 și TMR_DGR ... /25.07.2017, în vederea asigurării unei mai bune administrări și valorificării a probelor în rezolvarea cauzelor, cu consecința emiterii unei singure decizii în soluționarea acestora.

Suma totală contestată este în cuantum de **.../lei** și reprezintă:

- ... lei – TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-HD .../29.05.2017
- ... lei – impozit pe profit stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-HD .../29.05.2017

Contestațiile au fost semnate de reprezentantul legal al petentei, dl. , în calitate de administrator, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Contestațiile au fost depuse în termenul legal de depunere prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestațiilor:

I. Prin contestațiile formulate petenta solicită anularea parțială a deciziilor de impunere atacate care în opinia petentei sunt netemeinice și nelegale, în considerarea următoarelor argumente:

În fapt, petenta în calitate de mandant, a încheiat cu L Z . Budapesta și M Posta Budapesta, în calitate de distribuitor Contractul de difuzare a presei pentru publicații periodice, potrivit căruia X SRL se obligă să livreze în regim de consignație publicația periodică în limba maghiară, editată și publicată legal.

Petenta face trimitere la clauzele inserate în cuprinsul Contractului de difuzare a presei pentru publicații periodice încheiat, respectiv pct. 6 „Retur (exemplarele nevândute)” din care citează, astfel:

„L Z . efectuează prelucrarea returului cu ajutorul unei tehnologii care asigură decontarea corespunzătoare a realității.

L Z . colectează de la punctele de vânzare Publicațiile nevândute, conform celor menționate în Fișa de date, separate pentru fiecare publicație, iar după preluare și verificare, conform dispozițiilor Editurii, stabilite în Fișa de date, le restituie Editurii (publicație luată înapoi) sau le valorifică ca și deșeur de hârtie (publicație zdrobită, ...).

În cazul publicației (publicațiilor) luată(e) înapoi, în a doua săptămână de după scadența obligațiilor de vânzare, L Z . oferă Editurii posibilitatea de a lua înapoi Publicațiile, sortate pe tipuri și pe numere de apariție, în zilele stabilite, în schimbul taxei aferente de administrare a returului.

În cazul Publicațiilor ... , L Z . organizează în așa fel valorificarea returului ca și deșeu – excluzând vreo eroare tehnică inevitabilă – încât Publicația garantat să nu ajungă din nou la difuzare. În interesul acestuia L Z . are obligația de a zdrobi exemplarele din retur, pentru a elimina posibilitatea valorificării secundare. În cazul în care acest lucru totuși se produce, va descoperi și va desființa cauza și sursa acestuia.

Părțile stabilesc că distrugerea și/sau valorificarea ca și deșeu a returului ... pentru fiecare editură, precum împărțirea încasărilor provenite din aceste acțiuni către fiecare editură, este ireconciliabilă cu principiul gestionării rezonabile. Din această cauză, Părțile convin și stabilesc că, la stabilirea comisionului consignatarului, încasările provenite din valorificarea returului le vor lua în considerare ca și articol cu reducere de taxe.”

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, petenta consideră că organele de inspecție fiscală au ignorat prevederile contractuale la care au achiesat părțile.

Din punctul său de vedere raportul juridic creat între părți reprezintă o livrare în regim de consignație a unor publicații periodice către clienți din Ungaria, marfa ieșind din patrimoniul societății în baza Avizelor de însoțire a mărfii și a documentelor de transport (CMR-uri). Publicația este preluată de la X (n.n. X X) de către L Z . în consignație, motiv pentru care „sistemul de decontare se desfășoară conform principiilor de consignație.” Reglementarea dintre cele două părți se efectuează în baza Publicațiilor preluate pentru difuzare de la petentă, validate, și a exemplarelor de Publicații retur, colectate de la

punctele de vânzare și centralizate, precum și Proceselor verbale de scoatere din inventar a publicațiilor nevândute de către clienții din Ungaria.

Astfel, subliniază petenta, „existența acestor documente nu îndreptățesc organele de inspecție fiscală să asimileze publicațiile nevândute și valorificate ca și deșeu unor cheltuieli nedeductibile fiscal asimilate minusului în gestiune, asupra cărora să colecteze TVA.”.

Mai mult, petenta precizează că au fost întocmite inclusiv „Centralizatoare de decontare a mărfii în regim de consignație” din care rezultă atât valoarea publicațiilor preluate în regim de consignație, cât și valoarea returului, comisionul consignatarului și valoarea publicațiilor vândute; centralizatoarele fiind însoțite de „anexe” în care sunt prevăzute atât cantitativ, cât și valoric, detaliat pe județe, publicațiile preluate și cele nevândute, astfel că „se poate stabili cu certitudine volumul și valoarea publicațiilor distruse”.

Petenta subliniază faptul că deși în actul administrativ atacat temeiul de drept invocat a fost dispozițiile art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv art. 10 din Ordinul MEF 103/2016, la stabilirea taxei pe valoarea adăugată „au considerat publicațiile nevândute și valorificate ca și deșeu care au fost distruse în baza contractului încheiat cu partenerul intracomunitar ca și cum ar fi minus în gestiune și au colectat TVA, considerând că Procesele verbale de scoatere din inventar a publicațiilor nevândute de către clienții din Ungaria nu reprezintă documente justificative care să facă dovada distrugerii și scoaterii din circuitul economic a bunurilor în cauză.”

Argumentul care a stat la baza faptului că distrugerea publicațiilor s-a realizat de firma parteneră este de „a nu angaja costuri suplimentare privind returul publicațiilor”, costuri care cad în sarcina societății petente conform pct. 6 al Contractului de difuzare a presei încheiat între părți.

În concluzie, opinează petenta în mod nelegal i-a fost anulat dreptul de deducere a TVA în baza unei „așa zise lipse a documentelor justificative care să facă dovada că mărfurile au fost distruse” în condițiile în care mărfurile nevândute „au fost zdrobite și scoase din circuitul economic în baza Proceselor verbale de scoatere din inventar și a Centralizatoarelor de decontare.”, aceste documente având calitatea de document justificativ care conține și furnizează toate elementele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii.

În ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar, petenta reia prevederile contractuale conținute de Contractul de difuzare a presei nr. .../03.11.2011, respectiv starea de fapt care a generat stabilirea obligației fiscale suplimentare, identică celei prezentate în contestația având ca obiect taxa pe valoarea adăugată, motiv pentru care le mai reia și în cazul impozitului pe profit.

Făcând trimitere la dispozițiile legale invocate în actul administrativ atacat – art. 21 alin. (4) lit. c) și f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, petenta subliniază faptul că la stabilirea impozitului pe profit organele de inspecție fiscală „le-au ignorat în totalitate, întrucât au considerat publicațiile nevândute, care au fost distruse în baza contractului încheiat cu partenerul intracomunitar ca și cum ar fi minus în gestiune și au impozitat valoarea acestora considerând că Procesele verbale de scoatere din inventar a publicațiilor nevândute de către clienții din Ungaria nu reprezintă documente justificative care să facă dovada distrugerii și scoaterii din circuitul economic a bunurilor în cauză.”.

Astfel, în opinia petentei, nu sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. (4) lit. c) și f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, deoarece „cheltuiala are la bază un document justificativ prin care să facă dovada efectuării operațiunii, legal și valabil emis, care conțin și furnizează toate elementele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii.”.

În finalul contestațiilor, petenta apreciază că nu poate fi sancționată cu pierderea dreptului de deducere al cheltuielilor cu marfa distrusă și/sau valorificată ca și deșeu a returului ... pentru fiecare editură, și a colectării taxei pe valoarea adăugată, motiv pentru care solicită admiterea contestațiilor și desființarea parțială a actelor administrative atacate.

II. Urmare inspecțiilor fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală s-au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-HD .../29.05.2017 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-HD .../29.05.2017 de către Inspecția Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara emisă de AJFP Hunedoara, precum și Raportul de inspecție fiscală nr. F-HD nr. .../29.05.2017 în baza căruia a fost emisă de către Inspecția Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-HD .../29.05.2017.

Perioadele verificate:

- 01.01.2011 – 31.12.2016 (RIF nr. F-HD nr. .../29.05.2017 – având ca obiect impozitul pe profit)

- 01.01.2012 – 31.03.2017 (RIF nr. F-HD .../29.05.2017 – având ca obiect taxa pe valoarea adăugată).

Urmare efectuării inspecțiilor fiscale, organele de control au constatat următoarele:

În ceea ce privește *impozitul pe profit*, referitor la partea contestată de petentă (pct. 2 al cap. 2.1.2. „Motivul de fapt” din Decizia de impunere nr. F-HD .../29.05.2017), organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

În perioada aprilie 2013 – decembrie 2016, societatea X a livrat publicații (ziare și reviste) către clienți din Ungaria – la L Z . Budapesta și M Posta din Budapesta, astfel: marfa a ieșit din patrimoniul societății petente în baza Avizelor de însoțire a mărfii și a documentelor de transport (CMR-uri), însă cantitatea bunurilor ieșite din gestiune nu a fost facturată integral, nefiind respectate prevederile art. 155 alin. (1) și alin. (3) din Codul fiscal, respectiv dispozițiile art. 319 alin. (15) din Noul Cod fiscal.

Diferențele constatate între marfa ieșită din gestiune cu Avize de însoțire a mărfii și marfa facturată către clientul intracomunitar au fost tratate de către societatea X ca fiind deșeuri, fiind prezentate organelor de inspecție fiscală un număr de 45 de înregistrări denumite „Procese verbale de scoatere din inventar a publicațiilor X nevândute de către clienții din Ungaria” emise în intervalul aprilie 2013 – decembrie 2016, în care sunt consemnate date cu referire la titlul publicațiilor, cantitate, preț, valoare.

În acest sens, organele de inspecție fiscală au constatat că au fost întocmite note contabile prin care s-a înregistrat descărcarea din gestiune în cauză prin diminuarea soldului contului 371 „Mărfuri” (607 = 371).

Astfel, societatea X a descărcat marfa ieșită din gestiune prin înregistrarea cheltuielilor cu marfa, astfel:

- a) cheltuielile cu marfa vândută în baza facturilor emise către clienții intracomunitari din Ungaria;
- b) cheltuieli cu marfa ieșită din gestiune (în valoare totală de ... lei) în baza Proceselor verbale de scoatere din inventar a publicațiilor nevândute de către clienții din Ungaria – considerate de către societatea petentă drept deșeuri, însă pentru care aceasta nu a prezentat acte doveditoare care să facă dovada distrugerii și scoaterii din circuitul economic a bunurilor în cauză.

Organele de inspecție fiscală au solicitat în timpul inspecției fiscale, reprezentantului societății petente, explicații privind existența/inexistența actelor doveditoare care să facă dovada distrugerii și scoaterii din circuitul economic a bunurilor nevândute de către clienții intracomunitari din Ungaria.

Reprezentatul petentei a precizat că:

„În fiecare lună clienții din Ungaria ne transmit o situație cu publicațiile preluate spre vânzare, respectiv cât s-a vândut și câte exemplare au rămas nevândute. Aceste exemplare, conform contractului, pentru a elimina posibilitatea valorificării secundare, vor fi trimise la zdrobire. Firma din Ungaria (L) organizează în așa fel valorificarea returului ca și deșeu, încât publicațiile în mod garantat să nu ajungă din nou la difuzare.”

Pe cale de consecință, în considerarea faptului că societatea nu a prezentat explicații de natură să justifice și să argumenteze operațiunile efectuate, nici documente justificative care să facă dovada că mărfurile au fost distruse, organele de inspecție fiscală au stabilit că cheltuielile cu mărfurile ieșite din

gestiune considerate de petentă ca fiind deșeuri sunt nedeductibile la calculul masei profitului impozabil (modul de calcul al impozitului pe profit este prezentat în anexa nr. 8 la RIF).

În ceea ce privește *taxa pe valoarea adăugată*, referitor la partea contestată de petentă (pct. 1 al cap. 2.1.2. „Motivul de fapt” din Decizia de impunere nr. F-HD ../29.05.2017), organele de inspecție fiscală au constatat aceeași stare de fapt descrisă mai sus, prezentată la capitolul privind impozitul pe profit.

În considerarea stării de fapt fiscale constatate și având în vedere că:

a) pentru bunurile expediate și transportate în Ungaria, petenta nu a respectat prevederile Ordinului MEF nr. 2222/2006 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de TVA pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a) – i), art. 143 alin. (2) și art. 144.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 10 din Ordinul MEF nr. 103/2016 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) – i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

b) pentru mărfurile scoase din gestiune în baza Proceselor verbale de scoatere din inventar a publicațiilor nevândute de către clienții din Ungaria – considerate de către X SRL drept deșeuri, petenta nu a prezentat documente care să justifice cu certitudine acest fapt, organele de control procedând în următorul mod:

- pentru perioada 2013 – 2015, potrivit prevederilor art. 148 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003, s-a aplicat ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferentă „mărfurilor scoase din inventar” constatate în fapt a fi lipsă în gestiune;

- pentru perioada 2016 – martie 2017, s-a aplicat ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferentă „mărfurilor scoase din inventar” constatate în fapt a fi lipsă în gestiune în baza prevederilor pct. 78 alin. (6) lit. a) din HG nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal deoarece petenta nu a respectat prevederile art. 78 alin. (10) lit. d) din HG nr. 1/2016.

Pe cale de consecință, în considerarea celor constatate și a temeiurilor de drept invocate, pentru mărfurile scoase din gestiune conform stării de fapt constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit o taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de ... lei.

III. Societatea X S.R.L. cu sediul în mun. ... , str. ... nr., jud. Hunedoara este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr. ... /... /1991, are cod unic de înregistrare ... , cont bancar deschis la Banca ... SA – ...

și are ca obiect principal de activitate „Activități de editare a revistelor și periodicele” – cod CAEN 5814.

IV. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatoarei, precum și actele normative în vigoare pentru cauza analizată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă petenta avea sau nu dreptul de a considera cheltuielile cu mărfurile ieșite din gestiune care fac obiectul contestației ca fiind deductibile la calcul profitului impozabil, precum și dacă în mod corect și legal s-a stabilit în sarcina petentei TVA suplimentară în sumă totală de ... lei, aferente mărfurilor scoase din inventar constatate a fi lipsă în gestiune de organele de inspecție fiscală, în condițiile în care petenta nu a prezentat documente de natura mijloacelor de probă care să confirme faptul că mărfurile în cauză au fost distruse.

În fapt, societatea X SRL a livrat publicații (ziare și reviste) către clienți din Ungaria – L Z . Budapesta și M Posta din Budapesta.

Marfa a ieșit din patrimoniul societății petente în baza Avizelor de însoțire a mărfii și a documentelor de transport scrisori de trăsură (CMR-uri), însă cantitatea bunurilor ieșite din gestiune nu a fost facturată integral.

Diferențele constatate între marfa ieșită din gestiune cu Avize de însoțire a mărfii și marfa facturată către clientul intracomunitar au fost tratate de societatea X SRL ca fiind deșeuri în baza unor înscrisuri (45) denumite „Procese verbale de scoatere din inventar a publicațiilor X nevândute de către clienții din Ungaria” emise în perioada aprilie 2013 – decembrie 2016, în conținutul cărora au fost inserate date privind titlul publicațiilor, cantitate, preț, valoare.

În acest sens, petenta au fost întocmite note contabile prin care s-a înregistrat descărcarea din gestiune prin diminuarea soldului contului 371 „Mărfuri” (607 = 371).

X SRL a descărcat marfa ieșită din gestiune prin înregistrarea cheltuielilor cu marfa, astfel:

- a) cheltuielile cu marfa vândută în baza facturilor emise către clienții intracomunitari din Ungaria;
- b) cheltuieli cu marfa ieșită din gestiune, în baza Proceselor verbale de scoatere din inventar a publicațiilor nevândute de către clienții din Ungaria – considerate de către societatea petentă drept deșeuri.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, prin notele contabile întocmite de petentă prin care s-a înregistrat descărcarea din gestiune prin diminuarea soldului contului 371, petenta nu a influențat și TVA, deși la momentul achizițiilor și-a exercitat dreptul de deducere a taxaei pe valoarea adăugată.

În drept, **Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil până la data de 31.12.2015:

„ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Cheltuieli

ART. 21

(...)

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;

(...)

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

ART. 145

(...)

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

ART. 148

Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

(...)

*(2) Nu se ajustează **deducerea inițială** a taxei în cazul:*

*a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt **demonstrate sau confirmate** în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;*

(...)"

LEGE nr. 227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal:

“ART. 19

Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.

ART. 25

Cheltuieli

(...)

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VII. Aceste cheltuieli sunt deductibile pentru cazul în care stocurile/mijloacele fixe amortizabile se înscriu în oricare dintre următoarele situații/condiții:

- 1. au fost distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;*
- 2. au fost încheiate contracte de asigurare;*
- 3. au fost degradate calitativ și se face dovada distrugerii;*
- 4. au termen de valabilitate/expirare depășit, potrivit legii;*

ART. 294

Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

(...)

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:

(...)

ART. 304 - Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

ART. 319 – Facturarea

(...)

(15) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile prevăzute la art. 294 alin. (2), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei.”

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin **HG 1/2016**:

„78. (6) În baza art. 304 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, persoana impozabilă realizează o ajustare pozitivă sau, după caz, trebuie să efectueze o ajustare negativă a taxei deductibile în situații precum:

a) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei;”

Ordinul nr. 2.222 din 22 decembrie 2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 10

(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru;

și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

Ordinul nr. 103 din 22 ianuarie 2016 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)-i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal:

“ART. 10

(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura în care trebuie să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru; și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

De asemenea, orice operațiune contabilă trebuie consemnată în momentul efectuării ei, potrivit prevederilor **art.6 alin.1 din Legea contabilității nr.82/1991**:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”.

Conform Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor se efectuează în baza documentelor justificative. Cheltuielile înregistrate fără documente justificative care să facă dovada operațiunii nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Din textele de lege care reglementează în domeniul impozitului pe profit, se reține că nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, și totodată nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră.

Prin urmare, din coroborarea prevederilor legale mai sus citate, se reține că se datorează impozitul pe profit, în conformitate cu prevederile Titlului II “*Impozitul pe profit*”, aferent bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, cu excepția bunurilor distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, a bunurilor pierdute ori furate, dovedite legal, a bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, a activelor corporale fixe casate, precum și a perisabilităților, în limitele stipulate prin lege, cu alte cuvinte a bunurilor neimputabile și pentru care au fost încheiate și prezentate contracte de asigurare.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, având în vedere prevederile legale precitate, se reține că din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, orice persoana impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are posibilitatea legală de a-și exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă

bunurilor și serviciilor achiziționate dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Pentru achizițiile de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital, nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul calamităților naturale și cauzelor de forță majoră, persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei deductibile în cazul bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător.

Obligația de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, revine persoanei impozabile.

Totodată, orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ. Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, dup caz.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a susținerilor petentei din contestația formulată și a constatărilor organului fiscal, rezultă următoarele:

Organele de inspecție fiscală au analizat operațiunea fiscală derulată de petentă cu partenerii săi din Ungaria în ansamblu din momentul efectuării de către petentă a livrării către firma M L Z ., dar având în vedere și implicațiile fiscale în ceea ce privește TVA în condițiile în care pentru achizițiile efectuate de petentă – care au generat posibilitatea livrării de către petentă a publicațiilor transmise către L Z . Budapesta (materia primă, cheltuielile de producție care stau la baza realizării publicațiilor) – achiziții pentru care, din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că petenta și-a exercitat dreptul de deducere.

Conform Rapoartelor de inspecție fiscală care au stat la baza emiterii deciziilor de impunere, a rezultat că societatea petentă livra publicațiile în Ungaria în baza Avizelor de însoțire a mărfii și a documentelor de transport (CMR-uri), fără însă a factura întreaga cantitate de marfă ieșită din gestiunea sa.

Din analiza diferențele rezultate dintre marfa ieșită din gestiune în baza Avizelor de însoțire a mărfii și marfa facturată către clientul intracomunitar, organele de inspecție fiscală au constatat că petenta le-a tratat ca fiind „deșeuri”, documentul care, în opinia petentei, justifică acest tratament fiind „Procesul verbal de scoatere din inventar a publicațiilor X nevândute de către clienții din Ungaria” care cuprinde informații în legătură cu titlul publicațiilor, cantitate, preț, valoare.

În conformitate cu aceste prevederi legale incidente impozitului pe profit, cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, respectiv cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, respectiv distruse, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Așadar, printr-o interpretare *per a contrario*, dacă au fost încheiate contracte de asigurare, cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, respectiv cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, respectiv distruse, este deductibilă la calculul profitului impozabil, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că petenta deținea contracte de asigurare pentru publicațiile transmise către clientul din Ungaria, în actele administrativ-fiscale emise urmare inspecției fiscale neregăsindu-se vreo constatare care să confirme existența unor contracte de asigurare încheiate exclusiv pentru publicațiile care au fost considerate de petentă deșeuri, iar în procedura de soluționare a contestației petenta nu a făcut nicio precizare în legătură cu acest aspect, singurele documente depuse în susținerea contestației fiind Contractul de difuzare a presei pentru publicații periodice nr. .../03.11.2011, împreună cu anexele la acesta, centralizator de decontare.

Potrivit prevederilor legale incidente în materia taxei pe valoarea adăugată se reține că sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată bunurile constatate lipsă din gestiune, neimputabile, cu excepțiile prevăzute de lege.

De asemenea, nu constituie livrare de bunuri bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- bunurile nu sunt imputabile;
- degradarea calitativă a bunurilor se datorează *bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate*, unor cauze obiective dovedite cu documente;
- **se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.**

Din documentele existente la dosarul rezultă că dovezile, care în opinia petentei probează faptul că bunurile (ziare și reviste) au fost distruse, nemaexistând posibilitatea de a intra în circuitul economic sunt „Procese verbale de scoatere din inventar a publicațiilor X nevândute de către clienții din Ungaria” emise în baza Contractului de difuzare a presei pentru publicații periodice nr. .../03.11.2011.

Analizând aceste documente prin prisma legislației fiscale, a susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, organul competent în soluționarea contestației constată că nu sunt suficiente dovezile prezentate de petentă, în considerarea următoarelor:

- Contractul de difuzare a presei pentru publicații periodice nr. .../03.11.2011 la care petenta face trimitere în justificarea pe care o propune – conform căreia L Z . Budapesta are obligația distrugerii bunurilor – rezidă din raportul juridic încheiat între petentă și L Z . Budapesta, resortisanți aparținând unor state diferite, cu jurisdicții diferite;

- drepturile fiscale pe care petenta le pretinde constând în diminuarea bazei impozabile a profitului impozabil, respectiv exercitarea dreptului de deducere a TVA pentru achizițiile efectuate, sunt supuse legislației fiscale din România, obligația de a face dovada că a distrus bunurile și în consecință acestea nu mai intră în circuitul economic fiind în sarcina sa probarea acestei dovezi; or, pentru a beneficia de facilități fiscale acordate în România, petenta lasă sarcina probei în seama L Z . Budapesta, care aparține unei alte jurisdicții/administrații fiscale naționale, respectiv cea maghiară;

- motivația petentei că L Z . Budapesta oferea posibilitatea petentei de a „lua înapoi publicațiile, sortate pe tipuri și pe numere de apariție (...) în schimbul taxei aferente de administrare a returului”, astfel că petenta a înțeles să-și diminueze cheltuielile cu renunțarea la plata taxei aferente de administrare a returului, nu poate fi luată în considerare în situația în care s-ar ignora însăși voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege, petenta fiind cea care trebuia să aibă un comportament prudential în condițiile în care atunci când se pretinde diminuarea unui impozit/taxe care este un drept, se impune și respectarea obligației corelative;

- de altfel, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații reprezentantului petentei privind existența/inexistența actelor doveditoare care să facă dovada distrugerii și scoaterii din circuitul economic al bunurilor nevândute de către clienții intracomunitari din Ungaria, acesta precizând următoarele:

„În fiecare lună clienții din Ungaria ne transmit o situație cu publicațiile preluate spre vânzare, respectiv cât s-a vândut și câte exemplare au rămas nevândute. Aceste exemplare, conform contractului, pentru a elimina posibilitatea valorificării secundare, vor fi trimise la zdrobire. Firma din Ungaria (L) organizează în așa fel valorificarea returului ca deșeu, încât publicațiile în mod garantat să nu ajungă din nou la difuzare.”;

- această explicație nu este suficientă pentru a acoperi faptul că nu petenta este cea care face dovada că a distrus bunurile, de altfel nici petenta nu ar fi în măsură să garanteze faptul că L nu valorifică „deșeul” rezultat din distrugerea publicațiilor, proprietatea petentei, într-un proces de producție/comercializare, în

beneficiul partenerului maghiar, în condițiile în care petenta ar fi beneficiat în România de facilitățile fiscale pe care le pretinde;

- de altfel chiar în cuprinsul Contractului de difuzare, la cap. 6 „Retur” este stipulat că „**L Z** . colectează de la punctele de vânzare Publicațiile nevândute (...) le restituie Editurii (publicație luată înapoi) sau le valorifică ca și deșeuri de hârtie (publicație zdrobită, ...).”;

- de asemenea părțile au stipulat că „În cazul publicațiilor ... , L Z . organizează în așa fel valorificarea returului ca și deșeu (...) încât Publicația garantat să nu ajungă din nou la difuzare. În interesul acestuia, L Z . are obligația de a zdrobi exemplarele de retur, pentru a elimina posibilitatea valorificării secundare. În cazul în care acest lucru totuși se produce, va descoperi și va desființa cauza și sursa acestuia” – fapt care denotă posibilitatea existenței unor sincope în derularea procesului de distribuție a publicațiilor, care să influențeze intrarea din nou a publicațiilor în cauză în procesul de difuzare a presei;

- însăși prin nota explicativă administratorul societății petente recunoaște posibilitatea unei „valorificări secundare”, care însă, în accepțiunea sa, nu este posibilă deoarece publicațiile vor fi trimise la zdrobire de către L Z . Budapesta, explicații care însă nu pot fi considerate de neînlăturat;

- de altfel la pag. 11 din Contractul de difuzare părțile au stabilit că:

„X are obligația de prelua la data stabilită în Fișa de date publicațiile nevândute și cerute înapoi, și de a le transporta pe propria cheltuială. În cazul în care X întârzie cu preluarea (...) vor păstra Publicațiile încă trei zile lucrătoare de la data întârzierii – percepând taxă de depozitare -, după care au dreptul de a valorifica Publicațiile neridicate, după zdrobire, ca și deșeuri de hârtie. Încasările provenite din valorificare le revin L Z .”

- mai mult, în condițiile în care pe ruta România – Ungaria se transportau, cu regularitate, publicațiile care fac obiectul Contractului de difuzare a presei pentru publicații *periodice* nr. .../03.11.2011, ar fi existat posibilitatea returnării către petentă a publicațiilor nevândute, faptul că petenta nu a dorit să achite „plata taxei de administrare a returului” reprezintă o decizie de management al firmei, pe care autoritatea fiscală nu are competența de a o analiza.

Referitor la pretențiile petentei în ceea ce privește efectele contractului încheiat între aceasta și firma din Ungaria, față de autoritatea fiscală din România, învederăm că între petentă și autoritatea fiscală există un raport juridic de drept fiscal care este reglementat conform legii speciale fiscale (art. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv art. 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală), drepturile și obligațiile părților fiind guvernate de Codul de procedură fiscală.

Raportul juridic de drept privat născut ca urmare a Contractului de difuzare a presei pentru publicații *periodice* nr. .../03.11.2011 conținând clauzele

înscrise în cuprinsul acestuia nu poate fi opozabil autorității fiscale în cadrul raportului juridic de drept fiscal, decât în situația în care clauzele stipulate în cuprinsul său sunt în consonanță cu dispozițiile legii fiscale, în speță Codul fiscal care reglementează impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată, doar în acest caz fiind valabile dispozițiile legale care conduc la diminuarea unui impozit/taxe, starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală în situația petentei nefiind de această natură, așa cum s-a demonstrat în cele ce preced.

În concluzie, în considerarea celor mai sus expuse, pretenția petentei de a i se anula măsurile de stabilire și plată a obligațiilor fiscale reprezentând impozit pe profit în sumă de ... lei și respectiv taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, în situația în care nu a prezentat suficiente dovezi prin care să probeze distrugerea și scoaterea din circuitul economic al publicațiilor nevândute, în condițiile în care conform dispozițiilor art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”, nu este fundamentată sub aspect legal, contestația formulată va fi respinsă ca neîntemeiată în considerarea celor prezentate în cuprinsul prezentei, conform art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

„(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”,

coroborat cu pct. 11.1. din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală unde se precizează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Referitor la contestațiile formulate împotriva ***Rapoartelor de inspecție fiscală nr. F-HD .../29.05.2017*** și respectiv nr. ***F-HD .../29.05.2017*** emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara – Activitatea de inspecție fiscală, se reține că raportul de inspecție fiscală reprezintă un act premergător, rezultatele inspecției fiscale, respectiv constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal consemnate în raport fiind valorificate prin emiterea deciziei de impunere, care constituie titlu de creanță și care este actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat în cauză, în conformitate cu

prevederile în conformitate cu prevederile 131 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră:

„ART. 131

Rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.*

(2) *Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. (...)*

(4) *Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:*

a) *deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare;”*

coroborat cu prevederile art. 93 alin.(1) și alin. (2) din același act normativ, care stipulează:

„ART. 93

Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) *Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.*

(2) *Creanțele fiscale se stabilesc astfel:*

a) *prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);*

b) *prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”*

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că raportul de inspecție fiscală este un act premergător emiterii titlului de creanță și nu reprezintă act administrativ fiscal, conform Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, susceptibil de a fi contestat în situația obiectul contestațiilor îl reprezintă Deciziile de impunere nr. F-HD ../29.05.2017 și nr. F-HD ../29.05.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emise de Inspekția Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu dispozițiile art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 11.1 lit. a) și b) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

- *respingerea ca neîntemeiată* a contestațiilor formulate împotriva Deciziilor de impunere nr. F-HD .../29.05.2017 și nr. F-HD .../29.05.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emise de Inspekția Fiscală din cadrul AJFP Hunedoara, pentru suma totală de .../lei și reprezintă:

- ... lei – TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-HD .../29.05.2017

- ... lei – impozit pe profit stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-HD .../29.05.2017.

- prezenta decizie se comunică la:

- Societatea X S.R.L.

- AJFP Hunedoara – Inspekție Fiscală,

cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș sau Tribunalul Hunedoara în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,